

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 3T/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6321010235
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Gálová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2022:6321010235.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno samosudkyňou JUDr. Alicou Gálovou, v trestnej veci obžalovaného A. M., nar. XX.XX.XXXX, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31.01.2022, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný A. M., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom G., L. XXX/XX, prechodne bytom Y. nad G., Z. XX, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica

je vinný, že

1. dňa XX.XX.XXXX v čase asi o 03.30 h vošiel cez neuzamknuté vchodové dvere do pivničných priestorov obytného domu č. p. XX, na ulici X., v obci Y. nad G., kde zapaľovačom zapálil matrac, pričom v uvedenom obytnom dome sa v čase požiaru nachádzalo 57 osôb, čím úmyselne vydal ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví, pričom obhorením obytného domu a zadymením spoločných priestorov domu vznikla pre užívateľov uvedeného obytného domu, ktorých byty sú exekvované, škoda podľa znaleckého posudku vo výške 61,97 Eur,

2. v presne nezistenom čase okolo 02.00 h dňa XX.XX.XXXX vošiel cez neuzamknuté vchodové dvere na schodište bytového domu na adrese X. č. XXX/XX, Y. nad G., schodami prešiel do pivničných priestorov, kde zapaľovačom, ktorý mal pri sebe, založil požiar nefunkčnej rozvodovej skrine elektrického vedenia tak, že v nej podpálil kus koberca a igelitovú tašku a z miesta odišiel, pričom v tom čase v bytovom dome žilo a bývalo

52 osôb, ktoré museli byť zasahujúcimi príslušníkmi Okresného riaditeľstva hasičského a záchranného zboru v Brezne evakuované, ktorým konaním spôsobil podľa znaleckého posudku škodu vo výške 30,96 Eur, pričom nedošlo k ublíženiu na zdraví žiadnych osôb,

3. dňa XX.XX.XXXX v čase asi o 02.00 h vošiel cez otvorené okno do pivničných priestorov obytného domu č. p. XXX/XX, na ulici X., v obci Y. nad G., kde nezisteným spôsobom založil požiar komunálneho odpadu, nádoby na odpadky a plechovej rozvodne, pričom v uvedenom obytnom dome sa v čase požiaru nachádzalo 47 osôb, čím úmyselne vydal ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví,

4. dňa XX.XX.XXXX v čase od 03.00 h vošiel cez neuzamknuté vchodové dvere do obytného domu č. p. XXX/XX, na ulici X., v obci Y. nad G., kde zapaľovačom podpálil papiere v pivničných priestoroch uvedeného obytného domu a spôsobil požiar pivničných priestorov uvedeného obytného domu, v ktorom v 6 bytoch trojposchodového domu žilo najmenej 7 ľudí, čím úmyselne vydal ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví, pričom došlo k obhoreniu zárubne dverí pivnice a zhoreniu cca 35 ks starých použitých pneumatík osobných áut v jednej z pivníc, pritom zhorením pneumatík vznikla pre majiteľa A. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. nad G., X. č. XX, škoda vo výške cca 500,- Eur a

poškodením zariadenia obytného domu vznikla pre Arlequino, s.r.o., Brezno, Štúrova č. 23, IČO : 47 006 099, WSA offroad, s.r.o., Brezno, Štúrova č. 20, IČO : 50 166 221, BD Group, s.r.o. Rázusova č. 7, IČO : 47 127 198, BR Real, s.r.o. Brezno, Štúrova č. 900/23, IČO : 51 685 761 a TORY INVEST, s.r.o., Brezno, Štúrova č. 9, IČO : 46 271 368 škoda podľa znaleckého posudku vo výške 134,04 €, k poškodeniu zdravia a majetku iných nájomníkov obytného domu nedošlo,

5. v presne nezistenom čase nad ránom dňa XX.XX.XXXX, v prístavbe neobývaného rodinného domu na adrese Y. nad G., S. č. XXX/XX, A. M. založiloheň, ktorý sa následne rozšíril na strechu rodinného domu a celý rodinný dom, následkom čoho došlo k zhoreniu strechy rodinného domu, krovu a interiéru rodinného domu, čím pre majiteľov domu W. Y., nar. XX.XX.XXXX, O. Y., nar. XX.XX.XXXX a O. Y., nar. XX.XX.XXXX, všetci bytom Y. nad G., Z. č. XXX/XX spôsobil škodu poškodením podľa znaleckého posudku vo výške 23 748,73 Eur

teda

v bode 1 až 4 obžaloby
vydal ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví tým, že spôsobil požiar,

v bode 5 obžaloby
zničil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu

čím spáchal

v bode 1 až 4 obžaloby
pokračovací zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a) Tr. zák.,

v bode 5 obžaloby
prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.

za to sa odsudzuje

Podľa § 284 ods. 1, § 41 ods. 1, 2, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodeným a to:

- spoločnostiam Arlequino, s.r.o., Brezno, Štúrova č. 23, IČO: 47 006 099, WSA offroad, s.r.o., Brezno, Štúrova č. 20, IČO: 50 166 221, BD Group, s.r.o. Rázusova č. 7, IČO: 47 127 198, BR Real, s.r.o. Brezno, Štúrova č. 900/23, IČO: 51 685 761 a TORY INVEST s.r.o. Brezno, Štúrova 9, IČO: 46 271 368, zast. JUDr. Branislavom Škondejom, nar. 09.05.1981, trvale bytom Brezno, Štúrova 886/9, škodu vo výške 120,- Eur,

- A. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. nad G., X. XX, škodu vo výške 14,04 Eur,

- poškodeným W. Y., nar. XX.XX.XXXX, O. Y., nar. XX.XX.XXXX a O. Y., nar. XX.XX.XXXX, všetci bytom Y. nad G., Z. č. XXX/XX škodu vo výške 23 748,73 Eur

- poškodeným majiteľom obytných domov v Y. nad G., na ul. X. č. XXX/XX, zast. U. C., bytom Y. nad G., X. XXX/XX, domovou dôverníčkou škodu vo výške 30,96 Eur a

- poškodeným majiteľom domu v Y. nad G. na ul. X. XX, zast. domovou dôverníčkou U. C., bytom Y. škodu vo výške 61,97 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno podal dňa 17.08.2021 obžalobu na obvineného A. M. v bode 1/ až 4/ obžaloby pre pokračovací zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a v bode 5/ obžaloby pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Po podaní obžaloby sudkyňa dňa 06.09.2021 vypočula obvineného ohľadne rozhodnutia, či stále existujú v jeho prípade dôvody väzby. Keďže obvinený na všetky položené otázky zo strany sudkyne odpovedal „no“, sudkyňa v dôsledku pochybností o schopnosti obvineného vystupovať pred súdom a chápať zmysel trestného konania, nariadila opätovne vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odvetvia psychiatrie. Z výsledkov znaleckého dokazovania znalkyne z odvetvia psychiatrie A.. P. vyplynulo, že obvinený nie je mentálne zaostalý, jeho mentálny deficit dosahuje nanajvýš hĺbku mentálnej subnormy, pravdepodobne vplyvom sociálnej zanedbanosti. Rozpoznávacie a ovládacie schopnosti sú u obvineného plne zachované. Sudkyňa preto vo veci nariadila hlavné pojednávanie.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní neurobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Obhajkyňa obžalovaného to odôvodnila tým, že napriek znaleckému posudku má stále pochybnosti o tom, či obžalovaný chápal poučenia zo strany súdu.

Obžalovaný ďalej nebol schopný pred súdom súvisle vypovedať ohľadne skutkov pod bodom 1/ až 5/ obžaloby. Jedine sám od seba uviedol, bez toho, aby mu boli kladené otázky, že podpálil strechu rodinného domu Y. (skutok pod bodom 5/ obžaloby). Čo sa týka skutkov pod bodom 1/ - 4/ obžaloby, keďže obžalovaný nevedel súvisle vypovedať, sudkyňa mu kládla k jednotlivým skutkom otázky. Na otázku ohľadne každého skutku, či podpálil predmetnú nehnuteľnosť, odpovedal „no“. Obžalovaný sám od seba nevedel hovoriť, nespomínal si miesto ani čas spáchania skutkov. Tak isto len na základe otázky sa vedel vyjadriť, či podpaľoval zapaľovačom alebo zápalkami, na to vždy odpovedal, že zapaľovačom a naznačil rukou akoby zapaľoval zapaľovač. Zároveň vedel uviesť, že zapaľovač si kúpil, lebo fajčí. Na ďalšie otázky, ako chodil v nočných hodinách von z domu, obžalovaný odpovedal, že chodil a rukou ukázal, že si odomykal dvere. Na otázky, ako sa dostal do predmetných domov, ukázal rukami okno, že tade prešiel. Súd musí konštatovať, že niektoré odpovede obžalovaného boli nezrozumiteľné. Vzhľadom na túto skutočnosť, dala sudkyňa obžalovanému k nahliadnutiu fotografie z previerok jeho výpovede na miestach činu. Na týchto fotografiách sú vyobrazené miesta činu po požiari ako aj osoba obžalovaného, ktorý ukazuje rukou, kde založil predmetný požiar.

Obžalovaný k fotografiám ohľadne skutku pod bodom 5/ obžaloby uviedol, že na fotografiách je jeho osoba, uviedol, že išiel zhora, že škrtol zápalkou a benzín, a že to všetko vzbĺklo. Zároveň ukázal na fotografiu, že pri chalupe bol benzín a rukou ukázal nádobu, ktorá sa uzatvára.

Ohľadne fotografií z miesta činu (skutok 3/ obžaloby), obžalovaný na položenú otázku, či je na fotografiách on a či podpálil odpad, odpovedal, že áno.

Sudkyňa ďalej dala obžalovanému k nahliadnutiu fotografie z miesta činu z bodu 1/ obžaloby, obžalovaný na otázku, či tam založil požiar uviedol, áno.

Ohľadne požiaru v bode 2/ obžaloby obžalovaný uviedol, že si spomína, že tam bola električka, že to zapálil a začalo to horieť. Príčom obžalovaný rukami naznačuje plamene.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkov, rodinných príslušníkov obžalovaného, W. M. a B. M., poškodených U. C. a W. Y., výsluchom znalcov z odvetvia psychiatrie A. P. a A. D., súd ďalej vypočul zvukový záznam telefonického rozhovoru obžalovaného, prečítal listinné dôkazy vzťahujúce sa na vec a osobu obžalovaného, pričom zistil nasledujúci skutkový stav.

Svedkyňa W. M., matka obžalovaného uviedla, že predmetné nehnuteľnosti určite nepodpálil jej syn, nie sú nato žiadne dôkazy. V predmetný deň určite nebol v nočných hodinách vonku, bol doma, keďže berie lieky, bol omámený a spal. Obžalovaný si nevie sám otvoriť dvere, svedkyňa má vždy kľúče pri sebe. Obžalovaný chodil do školy len po 6. triedu, pričom mal denne len 4 hodiny. Mal nejaké problémy, takže chodili k psychiatrovi. Teraz však obžalovaný berie tabletky a je pokojnejší. Tabletky užíva pravidelne. Obžalovaný podľa matky nevie čítať a písať. Vie sa len podpísať a vie, že býva v Y., na Z.. Obžalovaný nevie rozpoznať, či niečo zlé robí, keď mu aj ona hovorí, že to nemôže, tak jej len na to odpovie, že hej.

Z výsluchu svedka B. M., brata obžalovaného súd zistil, žeby si určite všimol, keby brat odišiel v noci z domu. Určite by sa zobudil, ale sa to nestalo. Podľa svedka obžalovaný berie tabletky a správa sa slušne.

Z výsluchu svedkyne poškodenej W. Y. súd zistil, ohľadne činnosti obžalovaného bola už predtým vypovedať, a to v inej veci, keď jej obžalovaný vošiel do iného domu, a to v Y. nad G., na ul. K.. Na konanie obžalovaného ju upozornila vtedy susedka, pričom si pozreli kamerový záznam a zistili, že to bol obžalovaný. Svedkyňa vtedy o tom hovorila aj matke obžalovaného, pričom matka obžalovaného tvrdila, že to nebol obžalovaný, lebo bol doma. Kamerový záznam ho však usvedčil. Čo sa týka zhorenej chaty (skutok pod bodom 5/ obžaloby), tak táto bola oplotená dvomi plotmi.

Svedkyňa sa tam často chodila pozeráť a často vídavala aj obžalovaného. Nenapadlo ju však, že obžalovaný chatu podpáli a ani nevidela, ako to robí. Dozvedela sa o tom až na druhý deň.

Z výsluchu svedkyne poškodenej U. C., zástupkyne obyvateľov bytoviek v Y. nad G. na X. č. XXX, vchody č. XX a XX súd zistil, že nebola svedkom toho, ako obžalovaný v bytových domoch niečo podpaľuje. Zistila to až potom, keď v bytovke horelo. Uviedla však, že v obci sa začalo rozširovať, že obžalovaný chodí po domoch, že kradne, ale že to ľudia nenahlasujú.

Zo záverov znaleckého posudku U. A. S. znalca z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, stavebná fyzika, odhad nehnuteľností súd zistil, že v prípade skutku pod bodom 1/ v dôsledku obhorenia obytného domu a zadymením spoločných priestorov vznikla škoda vo výške 61,97 Eur, v prípade skutku 2/ vznikla škoda vo výške 30,96 Eur, v prípade skutku 3/ vznikla nešpecifická škoda, v prípade skutku 4/, požiar zo dňa 09.02.2021, vznikla škoda vo výške 134,04 Eur a v prípade skutku č. 5/, keď došlo k zhoreniu strechy rodinného domu, krovu a interiéru rodinného domu vznikla škoda poškodením vo výške 23 748,- Eur. Na rekonštrukciu predmetného rodinného domu bude potrebná suma 22 290,- Eur v zmysle odborného vyjadrenia spoločnosti Tec- Trade s.r.o. Pohorelá.

V zmysle znaleckého posudku znalkyne z odvetvia psychiatria A. P., obžalovaný netrpí duševných ochorením v pravom slova zmysle, t.j. psychózou a ani afektívnou alebo organicky podmienenou duševnou poruchou, či hlbšou mentálnou retardáciou. Znalkyňa zistila u obžalovaného len emočne nestabilnú poruchu osobnosti (abnormne štrukturovanú osobnosť s prevažujúcimi rysmi emočnej nestálosti, nezdržanlivosti, impulzivity a disociality), ktorá je z forézneho hľadiska považovaná za poruchu trvalú, liečbou neovplyviteľnú. Mentálny deficit obžalovaného dosahuje nanajvýš hĺbku mentálnej subnormy, pravdepodobne vplyvom sociálnej zanedbanosti. Jedinci s poruchou osobnosti majú abnormálny vzorec správania, ktorý je trvalý, dlhodobý a nie je obmedzený na epizódy duševného ochorenia. Prevládajúcimi charakteristikami je emočná nestálosť a nedostatočná kontrola impulzivity, menšia citlivosť k spätnej väzbe, preferencia vlastných pravidiel v súvislosti s uspokojením vlastných potrieb. Na vzniku takto formovanej osobnosti sa podieľa dedičná predispozícia ako aj psychosociálna záťaž (vplyv prostredia, výchovy, skúsenosti). Konštatovaná porucha osobnosti a mentálna subnorma

nemá vplyv na ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného, ktoré boli plne zachované. Obžalovaný aj plne chápe zmysle trestného konania.

Znalkyňa A.. P. zotrvala na záveroch znaleckého posudku aj pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní. Znalkyňa je presvedčená, že obžalovaný má takú mentálnu výbavu, ktorá mu umožňuje ovládať svoje konanie. Pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala z predchádzajúcich znaleckých posudkov ohľadne mentálnych schopností obžalovaného, z lekárskeho správ a hospitalizácií, psychologických vyšetrení obžalovaného, ktoré boli robené rôznymi psychológmi, ako aj zo znaleckého posudku psychológa A.. E.. Znalkyňa vychádzala aj zo svojho vlastného znaleckého posudku ohľadne

obžalovaného, ktorý vypracovávala vo veci Okresného súdu Brezno sp. zn. 8Ps/28/2018 z roku 2019, v ktorom matka obžalovaného podala návrh na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony obžalovaného. Podľa znalkyne, obžalovaný selektuje otázky, na ktoré odpovie. Na niektoré otázky odpovedá promptne, adekvátne, správne, bez zaváhania, na iné buď neodpovie, alebo odpovie nezrozumiteľne, alebo hrubo nesprávne. Ako príklad uvádzala, že obžalovaný vedel veľmi rýchlo bez zaváhania spočítať mince, ale na ďalšiu otázku, koľko má

rokov jeho brat, odpovedal hrubo nesprávne, že 70. Podľa nej takto nereaguje mentálne postihnutá osoba, aj keď je to osoba ľahko mentálne postihnutá. Vzhľadom na predchádzajúce znalecké posudky a vyšetrenia bol intelekt obžalovaného rôzne hodnotený, hovorilo sa o ľahkej mentálnej retardácii stredne ťažkého alebo ťažkého stupňa. V jednom prípade dokonca bol obžalovaný prepustený s diagnózou stredne ťažkej mentálnej retardácie. Tento záver však nebol robený v súvislosti s vyšetrením psychológa. Až po prepustení bol vyhotovený psychologický posudok, pričom psychológ uzavrel intelekt obžalovaného len ako mentálnu subnormu. Aby sa dalo presne vyhodnotiť IQ obžalovaného, musel by obžalovaný spolupracovať, obžalovaný však spolupracovať nechce. Podľa znalkyne má obžalovaný len poruchu osobnosti s poruchami správania. To je však porucha liečbou neovplyvniteľná a z forézneho hľadiska nemá vplyv na trestnú zodpovednosť. Poukázala aj na to, ako sa obžalovaný správal pri preverkách na mieste činu. Opisoval, kde bol, čo robil. Aj keď odpovedal jednoslovné, odpovedal tak preto, lebo sa tak rozhodol, odpovedal však adekvátne. Takéto preverky si vyžadujú výdrž, koncentráciu, pozornosť a pri mentálne postihnutej osobe sa takáto koncentrácia nedá dosiahnuť. Obžalovanému boli predpísané psychiatrické lieky, sú to lieky, ktoré sa užívajú pri poruchách osobnosti a poruchách správania a majú sedatívny účinok. Z lekárskeho správ však znalkyňa zistila, že lieky boli často zo strany obžalovaného vynechané a väčšinou boli brané len počas hospitalizácie. Znalkyňa taktiež poukázala na to, že mnohé zistenia pri vyšetrení obžalovaného nesedia ku klinickému obrazu mentálne postihnutej osoby. Z psychologického vyšetrenia Mgr. A. vyplýva, že obžalovaný v IQ testoch zlyhal, nespupracoval. Akonáhle však začal kresliť, tak sa orientoval v priestore, nakreslil reálne budovy, kde sa nachádzajú, do konca označil budovu polície. Pri vyšetrení znalkyňa vyzvala obžalovaného, aby nakreslil postavu. Obžalovaný sa tváril, že nevie o čom znalkyňa hovorí. Keď mu však povedala, aby nakreslil ju a ukázala na seba, tak nakreslil znalkyňu, ako sedí na stoličke. Rovnako veľmi rýchlo sa vedel podpísať, a to bez zaváhania a na otázku, kde býva, vedel napísať že v Y. nad G.. Bolo to rýchle písmo a bezchybné. Obžalovaný sa tak isto vie sám o seba postarať. Vie sa obliecť, je upravený, sám si strihá nechty, čo tiež dokazuje o tom, že nie je mentálne postihnutý. Z toho dôvodu preto rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli u obžalovaného plne zachované. Je pravdou, že znalkyňa väčšinu vyšetrení vykonávala u obžalovaného v roku 2019, keď vypracovávala znalecký posudok v inej veci. Poukázala však na to, že v prípade mentálnej retardácie sa jedná o trvalé postihnutie, ktoré je od narodenia. Ak teda dospela k záveru v roku 2019, že obžalovaný nie je mentálne retardovaný a nenastala nijaká závažná skutočnosť, ktorá by to zmenila, ako úraz alebo nejaké iné ochorenie, čo v tomto prípade nebolo, tak potom nemôže byť obžalovaný mentálne retardovaný ani v roku 2021.

V predmetnej veci v prípravnom konaní ohľadne duševného zdravia obžalovaného vypracoval znalecký posudok znalec z odvetvia psychiatrie A.. O. D.. Vo svojom znaleckom posudku zo dňa XX.XX.XXXX znalec konštatoval, že obžalovaný má prejavy vrodenej a trvalej duševnej poruchy - ľahkej duševnej zaostalosti stredne ťažkého stupňa. Aj napriek tejto duševnej poruche je schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a teda jeho rozpoznávacie schopnosti boli zachované. Vzhľadom na kombináciu duševnej zaostalosti s nedostatočne vyvinutými vôľovými a morálne regulačnými mechanizmami u primitívnej osobnosti boli však jeho ovládacie schopnosti vo vzťahu k predmetným skutkom znížené v podstatnej miere, nie však vymiznuté. Obvinený teda vedel

rozpoznať, že sa dopúšťa protiprávnej činnosti a ovládať svoje konanie však mohol len v zníženej miere. Obvinený nie je schopný vystupovať pred súdom a náležite sa obhajovať. Je však schopný chápať zmysel trestného konania na tej úrovni, že si je vedomý, že sa dopustil protiprávnej činnosti. Prognóza ďalšieho vývoja osobnosti obvineného závisí najmä od schopnosti a ochoty jeho rodinného prostredia korigovať jeho poruchy správania. Pri nedostatočnej spolupráci jediným opatrením, ktoré by zabránilo pokračovaniu v trestnej činnosti, je obmedzenie spôsobilosti na právne úkony a trvalý dohľad druhej osoby, prípadne jeho umiestnenie do zariadenia sociálnej starostlivosti. Znalec navrhol obžalovanému uložiť ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou vzhľadom na nebezpečenstvo opakovanej trestnej činnosti zo strany obžalovaného.

K predmetnému znaleckému posudku, ktorý sa v záveroch hlavne ohľadne ovládacích schopností obžalovaného pri páchaní trestnej činnosti odlišoval od záverov znaleckého posudku A. P., súd vypočul aj znalca z odvetvia psychiatrie A. D. A. D. na hlavnom pojednávaní skorigoval závery svojho znaleckého posudku, nakoľko sa oboznámil s ďalším spisovým materiálom, ktorý nemal k dispozícii pri vypracovaní svojho znaleckého posudku. Jednalo sa hlavne o zdravotnú dokumentáciu obžalovaného z hospitalizácie v Kremnici. Podľa znalca sa u obžalovaného nejedná o ľahkú mentálnu retardáciu stredne ťažkého stupňa, ale iba o mentálnu subnormu. Keď obžalovaného prepúšťali z psychiatrickej liečebne v Kremnici, uzavreli uňho diagnózu stredne ťažká mentálna retardácia, čiže mu diagnostikovali ešte vážnejšiu mentálnu zaostalosť o znalec. Vtedy však nebolo vyhotovené psychologické vyšetrenie obžalovaného. Z neho vyplýva, že u obžalovaného sa jedná iba o mentálnu subnormu. Uvedené diagnózy sa s obžalovaným ťahajú od detského veku, pričom je obžalovaný raz stredne ťažko mentálne zaostalý, potom ľahko mentálne zaostalý, a to buď ťažkého alebo stredného stupňa. Sám znalec je názoru, že toto by nebolo možné, keby to sám obžalovaný nechcel ovplyvniť. Človek, ktorý takto vie simulovať mentálnu zaostalosť, musí byť aspoň v pásme mentálnej subnormy. Aj z psychologického vyšetrenia obžalovaného vyplýva, že obžalovaný má takú úroveň kreslenia, ktorej by nebol schopný človek s ľahkou mentálnou zaostalosťou a so stredne ťažkou už vôbec nie. Ak by aj bol obžalovaný ľahko mentálne retardovaný, uňho však nikdy neboli robené IQ testy pre jeho nespoluprácu, určite by to bola len ľahká mentálna retardácia ľahkého stupňa, a vtedy by aj tak miera jeho ovládacích schopností bola iba mierne znížená, a to z forézneho hľadiska nevýznamne. Na otázku sudkyne, keď obžalovaný vie korigovať svoje správania, ako aj odpovede, prečo sa k predmetnej trestnej činnosti priznal, znalec

uviedol, že k motivácii konania obžalovaného sa nevie vyjadriť. Z dôvodu, že obžalovaný netrpí žiadnou duševnou poruchou, nie je ani nebezpečný pre spoločnosť. Znalec preto netrval na tom, aby bolo obžalovanému uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Keďže u obžalovaného sa jedná len o mentálnu subnormu, jeho mentálny vývoj zodpovedá jeho fyzickému veku.

Z odborného posudku Ministerstva vnútra SR OR HAZZ v Brezne k príčine vzniku požiaru pivničných priestorov bytového domu na X. ul. č. XX vyplýva, že príčinou vzniku požiaru je úmyselné konanie neznámej osoby. Neznáma osoba otvoreným ohňom pravdepodobne za pomoci akcelerátora horenia zapálila igelitovú tašku spolu s kobercom, ktorá sa nachádza v nefunkčnej rozvodnej skrini. Vzhľadom na pokročilú hodinu a zvyšujúci nárast počtu podobných požiarov v oblasti v poslednom období, je neobstarateľné konanie nepravdepodobné.

Z rozsudku Okresného súdu Brezno č.k. 8Ps/28/2018 - 165 zo dňa 12.09.2019, právoplatného dňa 15.10.2000 súd zistil, že návrh matky obžalovaného W. M. na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony A. M. bol zamietnutý. Sudca vo svojom rozsudku konštatoval, že z vykonaného dokazovania, najmä zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odvetvia psychiatria A. P. vyplýva, že obžalovaný netrpí duševným ochorením v pravom zmysle slova, napriek mentálnemu deficitu dosahuje nanajvýš hĺbku mentálnej subnormy s výrazným podielom sociálnej zanedbanosti. Obžalovaný je schopný primerane komunikovať o svojich zámeroch, vykonať svoje osobné rozhodnutie, prípadne zvoliť si nejaké riešenie, porozumieť voľbe a posúdiť ju. Je schopný vykonávať právne úkony.

Z uznesenia Okresnej prokuratúry Brezno č. 2Pv 44/20/6603 - 14 zo dňa 29.04.2020 súd zistil, že bolo zastavené trestné stíhanie proti obžalovanému A. M. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. pre skutok, ktorý sa stal 03.02.2020. Dôvodom zastavenia trestného stíhania bola nepríčetnosť obvineného, keďže v zmysle znaleckého posudku obvinený trpel duševnou poruchou stredne ťažkého až ťažkého stupňa ľahkej mentálnej retardácie, pričom jeho duševná zaostalosť v kombinácii so sluchovým a rečovým deficitom a vývojom v málo podnetnom

sociálnom prostredí spôsobili psychosociálny deficit s nedostatočne vyvinutými vôľovými ovládacími mechanizmami u primitívnej osobnosti, čo následne viedlo k oslabeniu vôľovej zložky obvineného.

Z uznesenia Okresnej prokuratúry Brezno č. 1Pv 72/19/6603 - 15 zo dňa 09.10.2019 súd zistil, že bolo zastavené trestné stíhanie voči obvinenému A. M. pre prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., zločin krádeže podľa § 212 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. pre skutky, ktorých sa mal dopustiť v decembri 2018, v novembri 2018, v septembri 2018 a v októbri 2018. Dôvod zastavenia trestného stíhania bola nepríčetnosť obvineného, keďže v zmysle znaleckého posudku znalca z odvetvia psychiatrie obvinený nebol schopný ovládať svoje konanie.

Z uznesenia Okresnej prokuratúry Brezno č. 2Pv 21/19/6603 - 52 zo dňa 10.06.2019 súd zistil, že voči obvinenému A. M. bolo zastavené trestné stíhanie pre nepríčetnosť, a to pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 Tr. zák., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 3 Tr. zák., keď sa dopustil skutkov v dňoch 16.01.2019, v decembri 2018, v novembri 2018, ďalšieho skutku koncom decembra 2018, v septembri 2018, v novembri 2018 a v októbri 2018, dokonca dňa 08.11.2018 v Y. nad G. vošiel do budovy bývalej stolárskej dielne, kde založil požiar tak, že zapálil papiere zapaľovačom. Znalec z odvetvia psychiatrie konštatoval, že obvinený trpí duševnou poruchou, a to ľahkou duševnou zaostalosťou ťažkého stupňa. Jeho rozpoznávacie schopnosti boli v čase predmetných skutkov zachované, ale ovládacie schopnosti boli vymiznuté.

Z uznesenia Okresnej prokuratúry Brezno č. 2Pv 43/17/6603 - 8 zo dňa 04.04.2017 súd zistil, že bolo pre nepríčetnosť zastavené trestné stíhanie voči obvinenému A. M. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 Tr. zák. a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. pre skutok, ktorý sa mal stať dňa 18.01.2017. Aj v tomto uznesení je konštatované, že v zmysle znaleckého posudku znalca z odvetvia psychiatrie obvinený trpí ľahkou duševnou zaostalosťou ťažkého stupňa. Rozpoznávacie schopnosti u obvineného boli zachované, ale jeho ovládacie schopnosti boli vymiznuté.

Z uznesenia Okresnej prokuratúry Brezno č. 2Pv 220/17/6603 - 18 zo dňa 30.11.2017 súd zistil, že bolo voči obvinenému A. M. zastavené trestné stíhanie pre nepríčetnosť, a to pre trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 Tr. zák. pre skutky, ktoré sa stali dňa 03.06.2017 a dňa 06.06.2017. Aj v tomto znaleckom posudku bolo konštatované, že obvinený trpí trvalou duševnou poruchou, ľahkou duševnou zaostalosťou. Mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania, avšak nemohol svoje konanie ovládať, jeho ovládacia schopnosť bola vymiznutá na podklade kombinácie duševnej poruchy - zaostalosti, nízkeho veku a zaostávania v psychosociálnom vývoji.

Z uznesenia Okresnej prokuratúry Brezno č. 2Pv 178/16/6603 - 16 zo dňa 29.09.2016 súd zistil, že voči obvinenému A. M. bolo pre nepríčetnosť zastavené trestné stíhanie pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 Tr. zák. a to pre skutky, ktoré sa stali dňa 26.06.2016 a dňa 28.06.2016. V zmysle znaleckého posudku znalca z odvetvia psychiatrie vyplýva, že obvinený trpí trvalou duševnou poruchou ľahkou duševnou zaostalosťou v kombinácii so zaostávaním v psychosociálnom vývoji. Obvinený mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania, avšak ho nemohol ovládať. V predmetnej veci bol vypracovaný aj psychologický posudok, z ktorého vyplýva, že obvinený zaostáva za svojim fyzickým vekom, pričom na oneskorenom vývine sa pravdepodobne podieľajú tak vrodené ako aj sociálne faktory. Motiváciou konania obvineného je pravdepodobne uspokojenie svojich potrieb bez zvažovania následkov svojho konania a ohľadu na poškodenie záujmov iných osôb. Vzhľadom k narušeniu vývinu jeho osobnosti, duševnej zaostalosti a narušeniu sociálneho vývinu je u neho prognóza skôr negatívna. Samotná zrozumiteľnosť a možnosť porozumenia jeho výpovede je nízka v dôsledku jeho narušenej komunikačnej schopnosti.

Z uznesenia Okresnej prokuratúry Brezno č. 1Pv 192/16/6603 zo dňa 18.08.2016 súd zistil, že voči obvinenému A. M. bolo zastavené trestné stíhanie pre nepríčetnosť, a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 Tr. zák., pre 3 skutky, ktoré sa stali v máji 2016. Aj v tomto konaní bolo konštatované, že v zmysle znaleckého posudku znalca z odvetvia psychiatrie obvinený trpí trvalou duševnou poruchou ľahkou duševnou zaostalosťou v kombinácii so zaostávaním v psychosociálnom vývoji. Rozpoznávacie schopnosti obvineného boli zachované, ale jeho ovládacie schopnosti boli vymiznuté.

Vzhľadom na spornosť úrovne komunikácie obžalovaného, ktorú prezentoval na hlavnom pojednávaní a závery znaleckých posudkov znalcov z odvetvia psychiatrie, súd na hlavnom pojednávaní vypočul telefonický rozhovor medzi obžalovaným a jeho rodinnými príslušníkmi v čase výkonu väzby. Obžalovaný rozumel na položené otázky zo strany svojich rodinných príslušníkov, hlavne mamy, odpovedal na ne väčšinou jednoslovné, ale adekvátne. Z rozhovoru súd nemal pocit, žeby obžalovaný nerozumel položeným otázkam. Je však pravdou, že slovná zásoba a slovný prejav obžalovaného je chudobný, väčšinou používa len jedno alebo dvojslovné spojenia.

Na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutkov tak, ako je uvedené v obžalobe. Vzhľadom na slovný prejav obžalovaného na hlavnom pojednávaní a námietky obhajoby, ktorá poukazovala na predchádzajúce trestné konania, ktoré boli voči obžalovanému zastavané pre nepríčetnosť, sa súd v prvom rade zaoberal, či obžalovaný v prípade páchania trestnej činnosti mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania, či mohol aj svoje konanie ovládať a či chápe aj zmysel trestného konania. V tomto smere boli v trestnom konaní vyhotovené dva znalecké posudky. Ešte v prípravnom konaní pribratý znalec z odvetvia psychiatrie A.. O. D. dospel k záveru, že obžalovaný má vrodenu a trvalú duševnú poruchu - ľahkú duševnú zaostalosť stredne ťažkého stupňa (stredne ťažká debilita podľa staršej klasifikácie). Aj napriek tejto duševnej poruche obžalovaný bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, a teda jeho rozpoznávací schopnosti boli plne zachované. Vzhľadom na kombináciu duševnej zaostalosti s nedostatočne vyvinutými vôľovými a morálne regulačnými mechanizmami u primitívnej osobnosti, boli však jeho ovládacie schopnosti vo vzťahu k predmetným skutkom znížené v podstatnej miere, nie však vymiznuté. Obžalovaný teda mohol ovládať svoje konanie len v zníženej miere. Znalec tiež dospel k záveru, že obžalovaný nie je schopný vystupovať pred súdom a náležite sa obhajovať a zmysel trestného konania chápe len na tej úrovni, že si je vedomý, že sa dopustil protiprávnej činnosti. Keďže pred začiatkom hlavného pojednávania stále existovali pochybnosti o tom, či neboli u obžalovaného ovládacie schopnosti úplne vymiznuté, súd vzhľadom na námietky obhajkyne a aj slovný prejav obžalovaného, opätovne nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odvetvia psychiatrie, aby posúdil duševný stav obžalovaného. A.. X. P., znalkyňa z odvetvia psychiatrie však vo svojom znaleckom posudku dospela k iným záverom, ako znalec A.. D.. Znalkyňa uviedla, že obžalovaného vyšetrovala už v roku 2019, a to v konaní, kde matka obžalovaného podala návrh na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony

obžalovaného. Tak v roku 2019 ako aj v tomto trestnom konaní dospela k rovnakému záveru, že obžalovaný netrpí duševnou poruchou, ľahkou mentálnou zaostalosťou, ale že sa uňho jedná len o mentálnu subnormu. Podľa nej, obžalovaný svoje postihnutie simuluje. V tomto smere poukázala na to, ako obžalovaný selektuje jednotlivé otázky, ktoré mu sú kladené zo strany lekárov alebo psychológov. Obžalovaný sa vie podpísať, vie napísať, kde býva, vie napr. spočítať mince, na druhú stranu však na niektoré otázky odpovedá hrubo nesprávne alebo vôbec neodpovedá. V tomto smere poukázala znalkyňa aj na závery psychologického posudku, kde znalkyňa uviedla, že vzhľadom na to, aký má obžalovaný prejav pri kreslení vecí, ako sa orientuje v priestore, sa v jeho prípade jedná len o mentálnu subnormu. Z toho dôvodu znalkyňa dospela k záveru, že obžalovaný plne chápe zmysel trestného konania, vie rozpoznať protiprávnosť svojho konania a vie aj svoje konanie ovládať. Preto mu ani nenavrholo uložiť akékoľvek ochranné liečenie. Znalkyňa však zároveň poukázala na to, že obžalovaný má poruchu osobnosti, má abnormálny vzorec správania, ktorý je trvalý, dlhodobý a nie je obmedzený na epizódy duševného ochorenia. Obžalovaný je emočne nestály s nedostatočnou kontrolou impulzivity, má menšiu citlivosť k spätnej väzbe, preferuje vlastné pravidlá v súvislosti s uspokojením vlastných potrieb. Na vzniku takejto formovanej osobnosti sa okrem dedičnej predispozície podieľa aj psychosociálna záťaž, vplyv prostredia, jeho výchovy a skúsenosť. Vzhľadom na to, že obidvaja znalci dospeli k rozdielnym záverom súd vypočul na hlavnom pojednávaní aj znalca MUDr. D., ktorý však nezotrval na záveroch svojho znaleckého posudku. Poukázal na to, že pri vypracovaní znaleckého posudku nemal k dispozícii všetky zdravotné záznamy obžalovaného, jednalo sa hlavne o psychologický posudok, ktorý bol vyhotovený ohľadne obžalovaného pri jeho poslednej hospitalizácii v Kremnici. Nakoniec A.. D. dospel k tým istým záverom ako znalkyňa A.. P.. V prípade obžalovaného sa jedná iba o mentálnu subnormu, takže obžalovaný plne chápe zmysel trestného konania, vie rozpoznať protiprávnosť svojho konania a vie aj svoje konanie ovládať. Podľa znalca obžalovaný svoje vážnejšie mentálne postihnutie len simuluje. Poukázal na to, že rôzne diagnózy sa ťahajú s obžalovaným od detského veku, pričom je raz konštatované, že je obžalovaný stredne ťažko zaostalý, potom ľahko mentálne zaostalý, a to buď ťažkého alebo stredne ťažkého stupňa. Znalec si myslí, že to nie je možné,

keby to sám obžalovaný nechcel ovplyvniť. Človek, ktorý vie takto simulovať mentálnu zaostalosť, musí byť aspoň v pásme mentálne subnormy.

Je pravdou, že všetky trestné konania, ktoré sa viedli voči obžalovanému v podstate od roku 2016 až do roku 2000, okrem trestného konania vo veci Okresného súdu Brezno 4T/2/2019, boli voči obžalovanému pre nepríčetnosť zastavené. V týchto trestných konaniach ktoré sú hore uvedené, znalci konštatovali, že obžalovaný trpí duševnou poruchou trvalého charakteru ľahkou duševnou zaostalosťou, buď ťažkého alebo stredne ťažkého stupňa. Rozpoznávacie schopnosti boli u obžalovaného síce zachované ale ovládacie schopnosti boli vymiznuté. Duševný vývoj obžalovaného je retardovaný, keď jeho ľahká duševná zaostalosť pri sluchovom a rečovom deficite v kombinácii s málo podnetným domácim prostredím vyústil do psychosociálneho deficitu s nedostatočne vyvinutými morálnymi a vôľovými ovládacími mechanizmami. Tento deficit následne viedol k oslabeniu vôľovej zložky konania obžalovaného pri páchaní jeho trestnej činnosti.

Po zvážení uvedených skutočností nakoniec dospel súd k záveru, že sa stotožňuje so závermi znaleckého dokazovania znalcov z odvetvia psychiatrie, preto aj odmietol ďalšie znalecké posúdenie duševného stavu obžalovaného. Súd je názoru, že mentálne postihnutie obžalovaného nie je na takej úrovni, aby nebol schopný ovládať svoje konanie. Inteligenčné schopnosti sú u obžalovaného v hraničnom pásme, a to v pásme mentálnej subnormy. Vzhľadom na to, že obžalovaný pácha trestnú činnosť už dlhodobo, pričom jednotlivé trestné konania boli voči nemu zastavené pre nepríčetnosť, obžalovaný má už naučený spôsob správania pred orgánmi činnými v trestnom konaní, pred súdmi ako aj pred jednotlivými znalcami. Na správanie obžalovaného má veľký vplyv aj jeho rodinné prostredie, ktoré taktiež utvrdzuje tak orgány činné v trestnom konaní ako aj súdy, napr. uvedené konanie na Okresnom súde v Brezne o návrhu matky obžalovaného na obmedzenie spôsobilosti na právne úkony obžalovaného, že obžalovaný je mentálne zaostalý, že nevie rozprávať, že nerozumie položeným otázkam, že nevie, čo koná. Súd v tomto smere poukazuje na výpoveď matky obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ktorá uviedla, že obžalovaný nerozpráva, že nerozumie, že si neuvedomuje, čo zlé svojim konaním robí, že vie len povedať, ako sa volá, prípadne, kde býva a že ho naučili podpísať sa. Toto však nekorešponduje so zvukovým záznamom telefonického rozhovoru obžalovaného s jeho rodinnými príslušníkmi. Obžalovaný rozumel položeným otázkam a odpovedal na ne väčšinou jednoslovné, ale zrozumiteľne. Súd nemal pocit, žeby obžalovaný nevedel, na čo sa ho jeho rodinní príslušníci pýtajú. Toto je v rozpore s prejavom obžalovaného na hlavnom pojednávaní, keď často na položené otázky odpovedal len „no“, alebo odpovedal nezrozumiteľne. V tom smere vypovedala aj znalkyňa A. P., ktorá poukázala na to, že obžalovaný diferencuje, na ktoré otázky odpovie a ako odpovie. To, že reč obžalovaného je chudobná, že odpovedá väčšinou jednoslovné alebo dvojslovné, len poukazuje na jeho málo podnetné rodinné prostredie, v ktorom obžalovaný vyrastal, čo konštatovali aj znalci.

Súd preto nepovažuje výpovede svedkov matky a brata obžalovaného za vierohodné aj ohľadne skutočnosti, že obžalovaný sa vo večerých hodinách nemohol dostať von nakoľko spal a bolo zamknuté. Nakoniec sám obžalovaný uviedol, že si odomkol dvere, aj keď to ukázal len gestom. Tieto výpovede sú tendenčné, účelové v snahe pomôcť obžalovanému. Naopak, za pravdivé a dôkazne významné považuje súd priznanie obžalovaného. Obžalovaný síce odpovedal väčšinou jednoslovné, ale ku spáchaniu jednotlivých skutkov sa priznal. Dokazujú to aj previerky na miestach činu, kde je na fotografiách vyobrazený obžalovaný, ktorý ukazuje, kde a ako založil požiar. Aj na hlavnom pojednávaní obžalovaný vedel uviesť, že je na predmetných fotografiách, priznal, že podpálil (skutky pod bodom 1/ - 4/) väčšinou komunálny odpad a nefunkčnú elektrickú rozvodnú skriňu, pričom uviedol, že tak urobil zapalovačom a ukázal to aj gestikuláciou. Ohľadne skutku pod bodom 5/ obžaloby bez položených otázok uviedol, že prišiel zhora k predmetnej chate, že použil benzín a zapálil predmetnú budovu. Pri hodnotení pravdivosti výpovede obžalovaného si súd kládol rovnakú otázku, akú položil znalcom z odvetvia psychiatrie, „prečo obžalovaný pri svojej mentálnej výbave, keď obžaloba neprodukuje žiadny priamy dôkaz, okrem jeho priznania, sa aj na hlavnom pojednávaní ku spáchaniu predmetných skutkov priznal--?“ Súd je názoru, že je to dané už spomínaným naučeným správaním zo strany obžalovaného. Obžalovaný sa vždy

v minulosti k spáchaniu predmetných skutkov priznal, následne bol vykonaný znalecký posudok ohľadne jeho duševného zdravia, znalec konštatoval, že obžalovaný nebol schopný ovládať svoje konanie a trestné konanie bolo zastavené pre nepríčetnosť. Následne obžalovanému bolo nariadené ochranné liečenie. Korešponduje to aj s telefonickým rozhovorom obžalovaného s jeho rodinnými príslušníkmi,

ktorí ho utvrdzovali v tom, že po súde pôjde domov. Na páchanie trestnej činnosti obžalovaného teda nemala podstatný vplyv jeho hraničná mentálna výbava, skôr abnormne štrukturovaná osobnosť s prevažujúcimi rysmi emočnej nestálosti, nezdržanlivosti, impulzivitu a disociaity. U obžalovaného je menšia citlivosť k spätnej väzbe, preferuje hlavne vlastné pravidlá v súvislosti s uspokojením vlastných potrieb. Táto porucha je trvalá, liečbou neovplyvniteľná, a teda z forézneho hľadiska bezvýznamná. Preto nemá vplyv na rozhodnutie súdu o vine obžalovaného, môže byť zohľadnená len pri rozhodovaní o uložení trestu.

Vzhľadom na uvedené dôkazy, hlavne priznanie obžalovaného mal súd v konaní nepochybne preukázané, že obžalovaný v dňoch 06.06.2020, 07.11.2020, 13.12.2020 a 09.02.2021 založil v Y. nad G. na X. ulici v obytných domoch, v ich pivničných priestoroch požiar. Obžalovaný väčšinou zapálil odpad, ktorý sa nachádzal v pivničných priestoroch, prípadne v nefunkčnej rozvodovej skrini elektrického vedenia, a tým vydal ľudí do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy, keď v jednotlivých obytných domoch (skutky 1/ - 3/ obžaloby) žilo v čase založenia požiaru viac ako 40 osôb a v obytnom dome pod bodom 4/ obžaloby žilo aspoň 7 ľudí. Obžalovaný teda svojim konaním pod bodom 1/ - 4/ obžaloby naplnil skutkovú podstatu pokračovacieho zločinu všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a) Tr. zák., keď jednotlivé skutky tvoria čiastkové útoky jedného trestného činu, nakoľko ich spája jednak objektívna súvislosť, a to v mieste, čase a spôsobe spáchania predmetného trestného činu ako aj jednotiaci zámer obžalovaného, a to založiť v jednotlivých obytných domoch požiar, keď tak robil za použitia zapalovača, ktorého bol jeho držiteľom.

Čo sa týka skutku pod bodom 5/ obžaloby, obžalovaný svojim konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., keď dňa 02.04.2021 založil požiar v neobývanej časti rodinného domu v Y. nad G., tento oheň sa rozšíril aj na strechu rodinného domu v dôsledku čoho poškodeným bola spôsobená väčšia škoda, a to v zmysle znaleckého posudku vo výške 23 748,73 Eur.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol súd na spôsob spáchania predmetných trestných činov a ich následok, zavinenie a pohnútku obžalovaného, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti prípadu ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaný bol doteraz raz súdne trestaný, a to rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 4T/2/2019 - 509 zo dňa 18.02.2019, právoplatného dňa 14.03.2019, ktorým bol uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 Tr. zák. a z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, zároveň mu bolo uložené ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. Obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil a hľadá sa naňho ako keby nebol súdne trestaný. Súd ďalej pri ukladaní trestu zvažoval u obžalovaného pomer prirážajúcich a poľahčujúcich okolností, pričom zistil jednu prirážajúcu okolnosť, keď obžalovaný spáchal viac trestných činov a v podstate 1 poľahčujúcu okolnosť, že sa obžalovaný k spáchaniu predmetných skutkov priznal. Súd potom ukladal obžalovanému trest podľa § 284 ods. 1 Tr. zák. (sadzba 4 - 10 rokov), pričom zobral do úvahy osobu obžalovaného a okolnosti daného prípadu. Obžalovaný má hraničnú mentálnu výbavu a abnormálne štrukturovanú osobnosť, pričom jeho správanie ako aj mentálny vývoj je silne ovplyvnený nepodnetným rodinným prostredím, v ktorom vyrastal. Súd preto nakoniec dospel k záveru, že uloženie trestu čo i na dolnej hranici trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a nakoniec mu podľa § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby a uložil mu nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov. Súd pri ukladaní trestu zohľadnil u obžalovaného aj dĺžku väzby, keď obžalovaný je vo väzbe od 02.04.2021. Súd je názoru, že tento trest je dostatočný ale aj potrebný pre nápravu obžalovaného, nakoľko obžalovaný sa opakovane dopúšťa závažnej trestnej činnosti.

Keďže obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Čo sa týka náhrady škody, súd zároveň zaviazal obžalovaného, aby v zmysle znaleckého posudku zaplatil obyvateľom domu v Y. nad G., na X. ulici č. XX a XX, ktorí sú zastúpení domovou dôverníčkou U. C., škodu vo výške 61,97 Eur a vo výške 30,96 Eur. Čo sa týka škody, ktorú spôsobil obžalovaný v

obytnom dome v Y. nad G. na X. ulici č. XX, súd zaviazal obžalovaného, aby nahradil majiteľom tohto obytného domu, ktorí sú zastúpení JUDr. Škondejom, škodu vo výške 120,- Eur, tak ako si ju uplatnili. Majiteľovi pivnice v tomto obytnom dome A. W., ktorý si uplatnil škodu v zmysle znaleckého dokazovania, súd priznal škodu za obhorené zárubne vo výške 14,04 Eur, čo predstavuje rozdiel medzi výškou škody, ktorú určil znalec a sumou 120,- Eur, ktorú uhradili majitelia predmetného obytného domu na jednotlivé opravy. Zároveň obžalovaného súd zaviazal, aby zaplatil rodine Zajakovej za zhorenú strechu rodinného domu škodu vo výške 23 748,73 Eur v zmysle znaleckého posudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.